

[Himmelstrup.]

Mill. Kr. — det vil altsaa sige, at der her har været en Stigning paa ca. 4 pCt. Man vil altsaa se, at blot en svag Stigning paa en enkelt Procent — hvad jeg tror, man kan regne med i det kommende Aar — vil give fuld Dækning for det manglende Beløb. Naar vi altsaa regner med, at de to Skattelove vilde kunne skaffe 7—8 Mill. Kr. og der er et Overskud paa Finansloven paa 1,3 Mill. Kr., saa vil man ved en Stigning af blot en enkelt Procent kunne opnaa den Dækning, den Balance, som jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at man skal tilstræbe.

Den højtærede Finansminister mente imidlertid, at Kommunerne i Virkeligheden ikke trængte til disse Penge. Jeg er uenig med den højtærede Finansminister heri. Jeg tror, at navnlig Sognekommunerne i det Aar, vi gaar ind i, vil komme til at trænge til al den Lettelse i Beskattningen, som overhovedet kan skaffes dem, og det vil de, fordi — det er jo en kendt Sag — Socialreformens Refusionsbestemmelser vil lægge en overmaade tung Byrde paa mange Kommuner. Nu har den højtærede Finansminister udtalt sig bestemt imod denne Transaktion med at overføre de 11 Mill. Kr. til Kommunerne, og dette Standpunkt har vundet Tilslutning baade fra de to Regeringspartiers Side og fra Det konservative Partis Side. Vi ser imidlertid saadan paa det, at vi meget nødigt vil afskære Muligheden for, at en saadan Overførelse kan finde Sted, og vi erkender, at saafremt Modstanden gennem en Afstemning om vore Ændringsforslag her i Salen lægges fast, vil der være Fare for, at denne Mulighed vil blive forringet. Vi er af den Opfattelse, at Spørgsmaalet om at overføre dette Beløb ogsaa maa prøves oppe i det andet høje Ting, og vi mener, at enhver Mulighed ogsaa senere skal prøves. Vi vil, som sagt, altsaa meget nødigt skabe øget Modstand herimod. Under disse Forhold og alene med denne Begrundelse mener vi, at det vil være rigtigst i Sagens Interesse, at vi ikke fører Ændringsforslagene Nr. 2, Nr. 1 og Nr. 7 frem til Afstemning her i Salen. Derfor vil jeg — for altsaa at holde alle Muligheder aabne for at komme den Vej ud, som vi har foreslaaet — hermed trække disse Ændringsforslag tilbage.

Anden Næstformand (Ulrich): Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 7 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Op- hold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Drachmann: Jeg vil gerne bringe den højtærede Finansminister en Tak for hans Erkendelse af, at tekniske Toldovsrevisioner er nødvendige og paakrævede. Denne Tak bringer jeg regelmæssigt hvert Aar. Jeg haaber, at jeg denne Gang kan bringe den med noget mere Føje, idet jeg tror, at ogsaa den højtærede Finansminister, efter hvad der nu er foregaaet, og efter hvad der nu er samlet sammen af Materiale i Udvalget, vil være klar over, at vi maa i Lag med en virkelig gennemgribende Revision af Toldlovene. Det glæder mig selvfølgelig, at den højtærede Finansminister gav mig Ret i mine Synspunkter. Jeg har til Gengæld givet den højtærede Finansminister Ret i den Udstrækning, jeg kunde give ham Ret, idet jeg maatte erkende, at det Lovforslag, der nu foreligger, i sig selv ikke var særlig egnet til en virkelig effektiv Revision under Hensyn til alle de Momenter, jeg fremførte i Eftermiddagsmødet. Det glæder mig af en saa kompetent finanspolitisk Kender som den højtærede Finansminister nu at faa belyst alle Værditoldens Mangler. Det kaldte jo visse Minder frem i en konservativ Toldpolitikers Sind. Dengang da Værditolden var Demokratiets store Alfa og Omega i toldpolitisk Henseende, dengang vi i 1923 og 1924 og Aarene, der gik forud, kæmpede om de store Toldsystemer, Vægttold eller Værditold, da var Overgangen til Værditold ligefrem en Nødvendighed, set med demokratiske Øjne. Nu er ogsaa i denne Henseende Tiden kommet til Demokratiet og har bragt dette Demokrati ind paa Baner, der er de konservative og altid har været de konservative. Den Tvivl, vi har haft over for Værditold, lyste i Dag saa klart, som vi kunde ønske det, ud fra den højtærede Finansministers Bemærkninger, og jeg kan blot sige: sen Erkendelse er bedre end ingen Erkendelse. Hele den Skepsis, der er netop over for Værditoldens Udførelse i Praksis, har vi altid haft, og den har dikteret os den Modstand, vi ydede imod Finansminister Neergaards Forslag, den Modstand, som